Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 27 (759) * joi 7 iulie 1960 * 8 pagini 30 bani

ARIPI NOI SPRE INFĂPTUIRI NOI

Comuniștii sint cei mai buni fii ai poporului nostru și oriunde în țara aceasta apare ceva nou și minunat, acolo se află, în primele rînduri, ca un luptător încercat, un comunist. Pe șantier, în uzină, la stațiunea de mașini și tractoare, pe intinsul holdelor ori în fața eprubetelor din laborator, mîinile sale nu obosesc niciodată, inima sa bate fierbinte pentru binele poporului muncitor, gîndurile sale rînduiesc cu indrăzneală viitorul.

Il vei recunoaște ușor. Modestia e una din mărturiile înaltei sale calități de membru de partid. Semnele care te vor duce la țintă sînt încrederea și dragostea pe care i le poartă tovarășii săi, acea nestrămutată încredere și frățească dragoste pe care comuniștii au căpătat-o din partea părinților voștri conducînd cu înțelepciune măreața luptă a oamenilor muncii pentru construirea socialismului. Inchipuiți-vă, copii, că anul 1938 a fost cel mai înalt vîrf de producție atins de industria burghezo-moșierească. Ei bine, țara noastră produce astăzi în numai 11 săptămîni toată producția industrială a anului 1938!

Și viața satului s-a schimbat din temelii. Cea mai numeroasă clasă exploatatoare, chiaburimea, a fost lichidată, dispărînd astfel ultimele forme de proprietate capitalistă din agricultură. Acum, 81 la sută din numărul gospodăriilor țărănești și din suprafața arabilă a țării este sector socialist. Aceasta înseamnă pur și simplu o viață nouă: hrană din belșug, case trainice, lumină electrică, școală, sănătate, siguranța zilei de mîine. In Republica Populară Romînă a fost creată baza economică a socialismului, măreață victorie a clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității, conduse de o călăuză sigură: Partidul Muncitoresc Romîn. Mersul patriei noastre către desăvîrșirea acestor cuceriri istorice, deci spre desăvîrșirea construcției socialiste și către trecerea treptată la construirea comunismului este sigur.

Pentru a rîndui gospodărește munca acestor ani viitori, pentru a cumpăni cum și unde trebuie să ne îndreptăm fiecare forțele s-a desfășurat nu demult cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, eveniment de însemnătate istorică în viața patriei noastre. La acest Congres, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a prezentat Raportul C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960–1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani.

Raportul a fost primit cu un nețărmurit entuziasm atît de către delegații la Congres cît și de toți oamenii muncii. Acest raport a vorbit despre însăși viața noastră, despre înfăptuirile poporului muncitor, despre sarcinile de viitor. Știți și voi că de o mare însemnătate pentru mersul înainte al economiei naționale este creșterea bazei energetice. Ei bine, față de 1959 vom produce în 1965 de 2,7 ori mai multă energie electrică, de 1,4–1,6 ori mai mult cărbune extras! De asemenea, foarte însemnată pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei noastre este industria siderurgică. Știți cîtă fontă vom produce în 1965? Circa 2 milioane tone! Dar oțel? 3,3 milioane!

In cadrul planului de 6 ani, o dezvoltare neasemuită va cunoaște și viața satului. Am văzut că, în clipa de față, sectorul socialist din agricultură cuprinde peste 81 la sută din numărul gospodăriilor țărănești. Dragostea tot mai mare a țăranilor pentru gospodăria colectivă, foloasele pe care le trag în mod nemijlocit în urma muncii în comun, succesele foarte mari obținute de ei fac ca viața satelor noastre să fie din ce în ce mai înfloritoare. Pînă în 1965 procesul de colectivizare a agriculturii se va încheia. De aici, și minunatele rezultate care se prevăd pentru viitor. Pînă la sfîrșitul planului de 6 ani, producția globală agricolă va creste cu 70–80 la sută față de 1959!

Scopul tuturor acestor realizări minunate din industrie și agricultură, prevăzute de planul șesenal, este creșterea necontenită a bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc.

Nici voi, pionierii și școlarii, n-ați fost uitați. Pentru voi se vor construi 15 mii de noi săli de clasă iar începînd cu acest an școlar elevii claselor I–VII vor primi gratuit manualele școlare, urmînd ca în viitor să se introducă gratuitatea și în ceea ce privește rechizitele școlare.

Pline de măreție sînt și liniile directoare ale programului de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă, în următorii 15 ani. Pînă în 1975 producția industrială va crește de peste 6 ori față de 1959! Voi, cei care citiți astăzi aceste rînduri, veți fi atunci oameni maturi și veți avea mîndria de a raporta Partidului îndeplinirea acestei sarcini!

Pentru viața și munca întregului popor muncitor, pentru fiecare dintre noi, cel de-al III-lea Congres al partidului a însemnat un mare eveniment. El ne-a dat aripi noi spre înfăptuiri noi. Să fiți demni, copii, de zilele mărețe pe care le trăim.

Interviul nostru

În tabăra locală

În preajma deschiderii taberelor locale, ne-am adresat tovarășului **Adrian Butoi, instructor superior al unității de la Școala medie nr. 2 „Frații Buzești" din Craiova,** rugîndu-l să ne împărtășească cîte ceva din cele prevăzute în programul de activități al unității din tabăra locală.

Am aflat astfel despre multe acțiuni interesante pe care și le propun pionierii: excursii, competiții sportive, strîngerea spicelor. In vederea pregătirii pentru distincțiile pionierești, ei vor urma să viziteze întreprinderi, șantiere, gospodării agricole și de stat.

— Vom vizita uzinele „7 Noiembrie", „Electroputere", Intreprinderea Poligrafică Craiova. Aici vom face o adunare exemplificată „De la manuscris la cartea legată". Cu acest prilej, copiii vor putea vedea desfășurîndu-se sub ochii lor tot procesul de apariție al unei cărți. Vizitînd de asemenea alte obiective din oraș și din împrejurimi, copiii se vor pregăti pentru concursul gen „drumeții veseli" pe care îl vom ține. Tema acestui concurs va fi „Craiova, ieri și azi".

Brigada artistică de agitație „Țepeluș" va da programe artistice atît la noi, cît și în celelalte tabere locale din oraș.

În timpul vacanței, Clubul corespondenților din unitatea noastră se va ocupa de continuarea corespondenței cu copii din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. Și o activitate nouă în unitatea noastră: un ciclu de audiții muzicale, însoțite de explicarea bucăților ascultate.

— Dar despre acțiunile patriotice ce ne puteți spune?

— Vom organiza săptămînal o zi a acțiunilor patriotice. În acest sens vom merge la G.A.C. Romanești — unde vom ajuta la treburile gospodăriei. Vrem de asemenea să dăm o mînă de ajutor constructorilor de pe șantierul noilor blocuri muncitorești de pe Calea Lenin.

Nu vor lipsi nici focurile de tabără și nici reuniunile pionierești.

Desigur, una dintre cele mai frumoase amintiri din vacanță o va constitui excursia de mai multe zile prin țară în care pionierii vor merge în Delta Dunării, la Bicaz, Lacul Roșu, Orașul Stalin — unde vom vizita uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" și altele.

Acestea sînt numai cîteva din acțiunile prevăzute în programul nostru de activități pentru vacanță. Fără îndoială că pornind la îndeplinirea lui, vom mai organiza pe parcurs și alte acțiuni interesante.

AL. MIHU

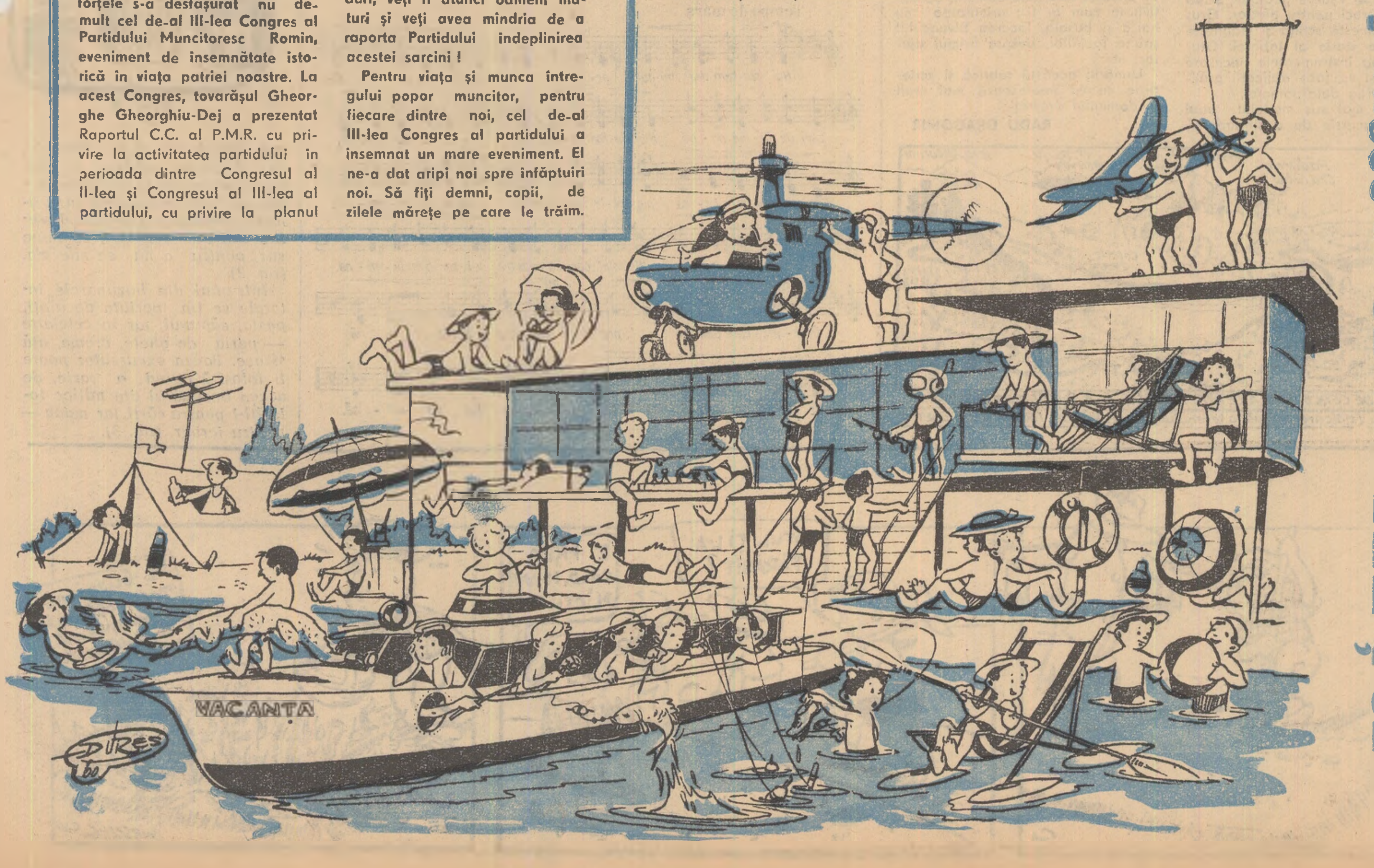
TELEGRAME

SPORT, ACȚIUNI PATRIOTICE, INVAȚARE DE CINTECE, JOCURI, POEZII, VIZITE STOP. NU VOR FI UITAȚI NICI ȘCOLARII DIN CLASELE I-A ȘI A II-A STOP. TABARA LOCALA DIN GAVANEȘTI, RAIONUL BALȘ-CRAIOVA.

*

PRIMA EXCURSIE ORGANIZATA PADUREA DIN APROPIERE STOP. INVAȚAT UN JOC DE ORIENTARE STOP. TABARA LOCALA DIN TANSA SUHULEȚ, RAION NEGREȘTI-IAȘI

vacanța... vacanța... vacanța

Din viața pionierească

*

In cadrul acțiunilor patriotice de înfrumusețare a școlii, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 162 din București au avut o inițiativa bună. Curățind cărămidă provenită din demolări, au obținut un excelent material pentru pavat curtea colii.

*

Preocupări de vacanță

EXCURSIILE ȘI ORGANIZAREA LOR

La munte sau la mare, în regiunile dealurilor împădurite sau în preajma holdelor de pe mănoasele cîmpii ale patriei, în bogatul program de activități al taberelor, la loc de cinste sînt excursiile.

Pentru reușita excursiei, trebuie să întocmim un plan în care să notăm cele mai importante etape ale excursiei proiectate. Instructorul de pionieri, ajutat de colectivul de conducere, va studia harta regiunii respective și împreună vor stabili durata, obiectivele, locurile de bivuac (înnoptare) manifestări artistice (dacă este cazul) și vor da apoi grupelor ce participă la excursie sfaturile necesare.

De pildă:

TABĂRA PIONIEREASCĂ „RÎUL MARE"

De serviciu în tabără: Detașamentul 1.

EXCURSIA ORGANIZATĂ DE DETAȘAMENTUL 2 în ziua de 23 iulie 1960.

Obiectivele: Pădurea Negrei — Cetatea Neagră — Stîna din Neagra — Cășerie — Intoarcerea în tabără pe malul rîului Mare (vezi schița).

In timpul excursiei se vor face exerciții de aprindere a focului în următoarele împrejurări: foc îngropat (indian) — în pădure, foc între cărămizi — la stînă, foc pe crăcane naturale — la sosirea în tabără.

Grupa I va aduna datele referitoare la istoricul Cetății Neagra.

Grupele 2 și 3 adună plante, insecte, reptile și batracieni pentru ierbar, insectar și colțul viu. Grupa 4 va face cercetarea terenului din punct de vedere geologic și va colecționa roci pentru pietrar. Grupa 5 întocmește schița și stabilește punctul de stație al taberei. Grupa va avea instrumentele necesare orientării și va face aplicații practice cu întreg detașamentul.

Am dat mai sus modelul unui plan de excursie de o singură zi, dar acesta poate fi completat pentru cazul cînd excursia va dura două sau chiar mai multe zile. Intr-un plan mai dezvoltat vom adăuga locurile de bivuac sau înnoptare, activitățile pionierilor (de pildă vizitarea unei gospodării colective, programe artistice prezentate colectiviștilor etc.).

Pentru o bună desfășurare a excursiei trebuie să cunoaștem și cîteva reguli elementare ale tehnicii mersului în excursii. Există excursii în cîmpie și păduri de șes, în regiunea dealurilor și în munți...

De pildă la șes, atunci cînd pornim cu grupa sau detașamentul să vizităm împrejurimile locului natal sau ale taberei, un monument istoric, să cunoaștem geografia regiunii sau pur și simplu să ne desfătăm de frumusețile naturii, este bine ca bagajele să fie reduse la minimum (bineînțeles, aceasta în funcție de durata excursiei și de posibilitățile de cazare). Dacă facem o excursie de o singură zi (exemplu: plecarea la ora 6 dim., întoarcerea la ora 8 seara) vom lua cîteva sandvișuri în buzunarele hainelor, o pungută cu zahăr, cîteva bucăți de rahat, biscuiți, etc., care să nu îngreuneze deloc mersul. Eventual se va strînge totul într-un sac de merinde ce va fi purtat cu schimbul de către pionieri. Nu vom folosi încălțăminte grea, ci un pantof cît mai ușor și comod (tenis, baschet). Pionierii vor merge în grup, fără a fi necesară o formație specială, deoarece la șes efortul este minim și nu se simte. Instructorul va fi întotdeauna între pionieri și va veghea ca nici unul să nu se îndepărteze prea mult de grup. Intr-o excursie de mai multe zile, va fi nevoie de un sac de spate mic, în care pionierii să-și poarte echipamentul personal, obiectele de toaletă și 4—5 perechi de ciorapi pentru schimb. Se recomandă ca bagajele copiilor să nu depășească 5—6 kg. și să fie compuse numai din obiecte utile, de strictă necesitate

Despre tehnica mersului pe munte, în numărul viitor. De asemenea la rubrica „Din viața pionierească" veți găsi materiale utile pentru excursiile pionierești în ceea ce privește feluritele domenii de activitate cum ar fi: orientarea cu harta și busola, facerea bivuacului sau a focurilor, despre primul ajutor, etc.

Urmăriți această rubrică și scrieți-ne ce vă interesează mai mult în domeniul drumeției.

RADU DRAGOMIR

EXCURSIA DE CERCETARE A CETĂȚII NEAGRA ȘI A ÎMPREJURIMILOR

Crochiu (ridicare rapidă a terenului) executat de GRUPA a 5a - DET. 2

Marș pionieresc

Versuri de: M. GHENESCU Muzica de: C. PARASCHIVESCU

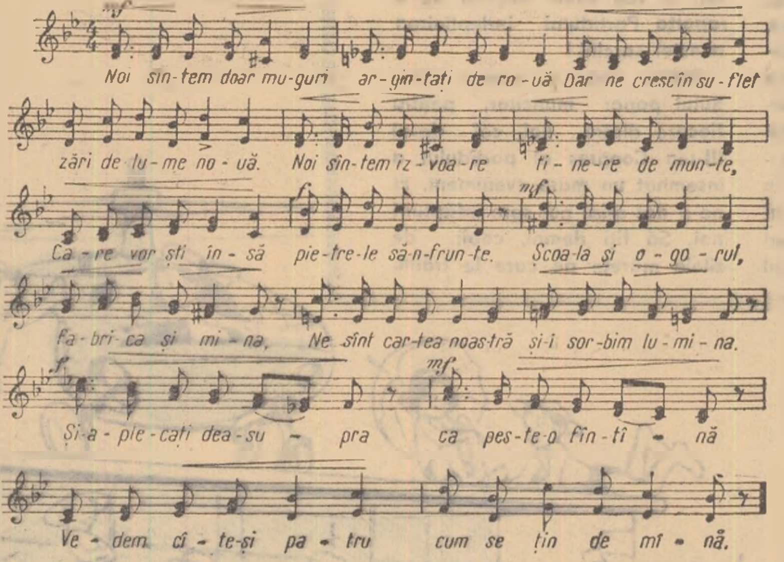
Noi sîntem doar muguri argintați de rouă,
Dar ne cresc în suflet zări de lume nouă.
Noi sîntem izvoare tinere de munte,
Care vor ști însă pietrele să-nfrunte.

Școala și ogorul, fabrica și mina,
Ne sînt cartea mare și-i sorbim lumina,
Și-aplecați deasupra ca peste-o fîntînă,
Vedem cîte-și patru cum se țin de mînă.

Știm că mugurașii vor deveni floare,
Cu petală nouă strălucind în soare.
Și-așa mici cum sîntem scăldați de lumină,
Vrem să-i sădim țării soarele-n grădină.

Hărnicia noastră-i numai veselie
Și pe-ntinsul țării astfel vrem să fie,
Căci, să creștem veseli și mai tari ca zidul,
Viața ne-o veghează, ne-ncetat, Partidul.

Tempo de marș

Cînd te pregătești pentru excursie

De mare importanță în excursie este si felul în care îți aranjezi rucsacul. Fiecare obiect trebuie să aibă locul lui bine stabilit. De aceea, să ții minte: obiectele moi trebuie așezate în rucsac chiar în spate, astfel ca ele să stea în dreptul spatelui tău (fig. 1) Obiectele mai grele (gamela, conservele, etc.) se așează în partea de jos

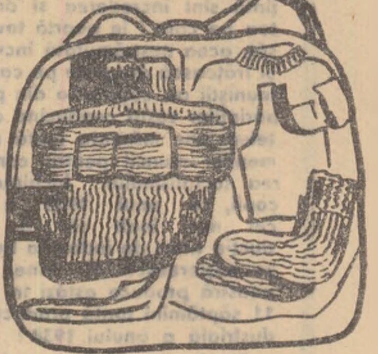

Fig. 1

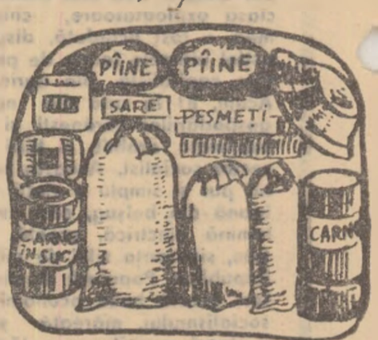

Fig. 2

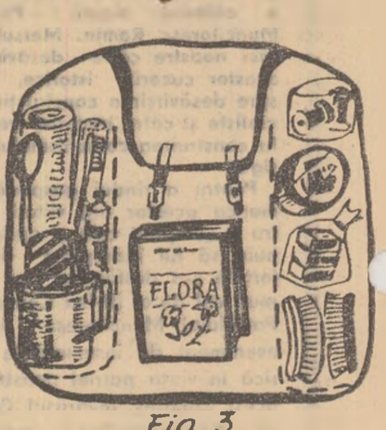

Fig. 3

a rucsacului, în părțile laterale. Grișul, sarea, zahărul și alte produse se țin în săculețe separate, care se așează în mijlocul rucsacului; pîinea, învelită într-un șervețel, se pune sus, pentru a nu se sfărîma. (fig. 2).

Intr-unul din buzunarele laterale se țin periuța de dinți, pasta, săpunul, iar în celelalte — peria de ghete, crema, ață și ace. Pauza excursiilor poate fi folosită citind o carte, de aceea buzunarul din mijloc folosiți-l pentru cărți, iar mapa — pentru ierbar. (fig. 3).

Era la sfirșitul primului trimestru. Printre cei „amenințați" de repetenție se afla și Ștefan Drăguș: corigent la matematică, corigent la istorie, corigent la romînă! Ce-a mai fost atunci în clasă! „Esti un leneș", ziceau unii, „Ne faci de rușine", spuneau alții. Și nu era adunare, nu era oră de dirigenție în care Ștefan să nu fie criticat. Ba și gazeta de perete l-a „onorat" cu o caricatura. Ștefan însă învăța mereu slab mai bine zis nu învăța.

— Vii în bancă cu mine? i-a spus într-o zi Delia Miron.

— De ce, să mă critici și tu?

— Nici nu mă gîndesc. Spuneam si eu, așa...

Și Ștefan s-a mutat în banca întîia. La început, cei doi nu prea vorbeau de lecții. Cît despre corigență, nici atît! Asta pînă într-o zi, cînd Delia l-a rugat pe Ștefan să-i povestească o carte pe care el o citise de curînd.

— Imi place, i-a spus Delia, după ce l-a ascultat, am s-o citesc neapărat și eu. Știi că povestești foarte frumos? Nu mă așteptam...

De atunci, a rămas ca un obicei să citească aceleași cărți, să discute împreună despre ele. Și discuțiile erau din ce în ce mai dese.

— Nu știu cum, i-a spus Delia într-o zi, dar cînd discut o carte cu tine, parcă o înțeleg mai bine!

Lui Ștefan nu-i venea să creadă. Delia il... lăudase! De la cărți, au trecut apoi la lecții, la probleme de matematică...

Venind într-o zi mai devreme, Mihaela Te..escu i-a găsit pe Ștefan și Delia învățînd la romînă. Și-a lăsat ghiozdanul și și-a găsit de lucru pe afară. Nu le-a spus nimic, dar se gîndea ce fată minunată e Delia. Fără vorbă multă, fără ceartă, a găsit mijlocul să-l ajute pe Ștefan.

Trecuseră deja cîteva săptămîni de cînd Delia și Ștefan învățau împreună și roadele acestui ajutor se și vedeau. Cîteodată, Ștefan învăța singur acasă și, cînd Delia îl întreba, el știa toată lecția. Iși dăduse deodată seama că Delia nu vedea prea bine, că depunea un mare efort pentru el. Cum de nu observase asta de la început? Doar ea purtase întotdeauna ochelari... Și atunci învăța de zor. Ii era greu, erau multe lecții cu care rămăsese în urmă. Acum le repeta cu sîrguință. Dar cînd vrei, ce nu poți face! Și notele bune apăreau în catalog una după alta în dreptul numelui lui Ștefan.

Intr-o zi, Delia Miron n-a venit devreme, ca deobicei. Ce-o fi cu ea? se întreba Ștefan. N-a venit nici prima oră, nici în a doua. Ștefan era de-a dreptul îngrijorat. A doua zi, veni vestea că Delia are hepatită epidemică și că e la spital.

— La spital? a sărit Ștefan. Să mergem la ea!

Băieții au început să rîdă, să-și dea coate. El însă n-a spus nimic. Știa ce tovarăș minunat e Delia. Acum își dădea seama că ea înțelegea foarte bine și fără el cărțile, că născocise totul doar așa ca să-i sădească încrederea în forțele lui, ca să-l facă să învețe. A doua zi, a treia zi, și tot așa multe zile la rînd s-a dus la spital. S-o vadă nu putea, boala era molipsitoare, dar îi trimitea bomboane, ziare, cărți.

— De la cine să spun că sînt? întreba tovarășa soră.

— De la un coleg, răspundea Ștefan

De fapt, ce importanță are de la cine? Un coleg! In clasa lor sînt foarte mulți colegi, fiecare ar fi putut să vină aici. De fapt acum veneau mai mulți. Delia însă știa de la cine sînt darurile.

...La sfîrșitul anului școlar, Ștefan i-a pregătit o surpriză: s-a gîndit să-i trimită darul cel mai de preț, carnetul de note din care se vedea foarte clar că el, Ștefan Drăguș, din clasa a VI-a a Școlii medii nr. 1 din Tîrgoviște, a promovat la toate materiile!

GETA COSTIN

Iți mulțumim, partid iubit!

Oamenii muncii de pe întinsul patriei au citit cu deosebită satisfacție Raportul C.C. al P.M.R. expus de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., la cel de al III-lea Congres al partidului.

Din acest raport, adevărată fereastră deschisă spre viitor, au aflat perspective minunate și cei care muncesc pe tărîmul școlii: profesorii, elevii...

Iată ce ne declară tovarășul Marin Georgescu, directorul Școlii de 7 ani nr. 1 din București:

— Școala noastră are un trecut dramatic, legat de efectele distrugătoare ale războiului. Era o școală veche cu 4 clase cînd în 1944 a fost bombardată de avioanele fasciste. In anii următori însă ea a renăscut din ruine și a devenit o școală nouă, cu mult mai multe locuri. Transformările înnoitoare și-au arătat rodul și în sînul acestei școli. Anul trecut s-au înființat laboratorul de fizică și un frumos atelier de lăcătușerie. Curtea școlii s-a mărit prin nivelarea unei movile de pămînt, iar în curte s-au amenajat un teren de volei și un mic lot școlar. Biblioteca școlii, de asemenea, s-a îmbogățit cu noi volume. Astfel, numai în anul acesta s-au procurat peste 1.000 de volume. Desigur, ne propunem să aducem mereu alte îmbunătățiri. In Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej se prevede construirea unui număr de 15.000 noi săli de clasă pînă în 1965. Aceasta înseamnă ridicarea de noi și noi școli și mărirea, după cerințe, a școlilor existente. Noi, de pildă, vom construi încă 6 săli de clasă și vom mări sala de gimnastică. De asemenea, intenționăm să înființăm în școală încă un atelier, și anume un atelier de tîmplărie.

Mă bucur pentru fata mea

Iată acum și ceea ce ne-a povestit tovarășul Ion Dan electrician la întreprinderea „Termotehnica":

— Am doi copii, dintre care fata mea, Aurica, este pionieră, elevă în clasa a III-a la Școala de 7 ani nr. 62 din raionul „23 August". Nici nu se compară condițiile de învățătură care s-au creat astăzi cu cele din trecut. Eu, de pildă, am reușit cu mari sacrificii să învăț carte. Taxele erau foarte mari, manualele scumpe, îmbrăcămintea, nici nu mai vorbesc, iar părinții mei nu aveau nici pe departe mijloacele de a mă ține la școală. Cînd însă în anii regimului nostru a intrat la școală fata mea, asemenea probleme nu s-au mai pus. Astăzi, prin grija partidului, e o plăcere să mergi la școală. Și realizările în domeniul învățămîntului continuă să se înmulțească. Introducerea din acest an școlar a gratuității manualelor școlare pentru elevii din clasele I—VII, consemnată în Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al partidului, este o realizare minunată care dovedește încă o dată grija pentru copiii noștri, ai celor ce muncim.

În semn de recunoștință

Dar cei mai bucuroși sînt, desigur, copiii, cărora li se adresează în chipul cel mai direct marile înfăptuiri ale regimului nostru democrat-popular în domeniul învățămîntului. Pioniera Victoria Mitrea, din clasa a VI-a a Școlii de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza", ne-a spus:

— La sfîrșitul anului trecut m-am mutat cu părinții într-o casă nouă din cartierul Floreasca și totodată am devenit eleva unei școli noi, școala „Emilia Irza". Apartamentul de acasă, clădirea școlii, spațioasă, cu sală de sport, clase mari, luminoase, mobilier bun, laboratoare, ateliere de practică m-au impresionat de la bun început. De altfel, pretutindeni unde mă uit zăresc noi și noi construcții și mă bucur. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat la cel de-al III-lea Congres al partidului că se vor mai ridica încă multe școli, manualele școlare vor fi gratuite, iar școala o să ne ajute și mai mult să cunoaștem munca din fabrici, uzine și din G.A.C. Îmi dau seama că viața noastră, a școlarilor, va deveni tot mai interesantă, mai plină de lucruri folositoare. În semn de recunoștință, voi căuta să învăț cît mai bine, ca să mulțumesc astfel grijii pe care partidul ne-o poartă nouă, copiilor oamenilor muncii.

M. DIACONU

Manualele școlare la care lucrează tovarășele muncitoare din fotografie fac parte din manualele școlare care, începînd din acest an, vor fi distribuite gratuit tuturor elevilor din clasele I—VII inclusiv. Clișeul nostru vă înfățișează un aspect din secția de legătorie a Combinatului Poligrafic „Casa Scînteii". Pe banda rulantă, manualul de istorie antică și medie pentru clasa a V-a.

Motănelul supărat

Bietul motănel tărcat
Stă-n cuptor cam supărat
Căci un șoricel poznaș
I-a trecut ieri pe la nas
Iară el în loc să-l prindă
A stat tolănit în... tindă.

De la T. UDUDEC
cl. a IV-a, Șc. mixtă nr. 3 Buzău

Ghicitori

Este sprintenă la mers
Ca un fulger scapără.
Străbătînd prin univers
Cu picior de flacără
(racheta)

O sută de frați
Într-un brîu legați
Ghici?
(snopul)

Sade moșul în cămară
Numai capu-l ține afară
(cuiul)

Șoricel cu aripioare
Și cu numele de floare
(liliacul)

SANDALELE

Zilele trecute, ducîndu-mă la cizmar să-mi repar pantofii, am auzit oftînd de ți se rupea inima o pereche de sandale albe, numărul 34. Erau niște sandale încă bune dar cu pingelele roase, drept care își așteptau rîndul la reparat.

— De ce sînteți supărate? le-am întrebat. Ar trebui să fiți, dimpotrivă, bucuroase: peste cîteva zile veți fi ca noi!

— Ce știi dumneata!... au suspinat ele. Cînd vom fi gata, vom încăpea din nou în... picioarele stăpînului nostru, Dorel, și vor trece la reparat surorile noastre de culoare albastră. Pe urmă, noi ne vom reîntoarce la cizmar, și așa mai departe, pînă ce vom ajunge ferfeniță iar mama lui Dorel îi va cumpăra altele, ceea ce se întîmplă cam des...

—. Și, mă rog, ce vă face Dorel? m-am interesat eu intrigat.

— Of, dar ce nu ne face... Dimineața ne poartă prin piață, însoțind-o pe maică-sa la cumpărături. Apoi, ne tocește pe stradă, la șotron. Pe urmă, ne scoate sufletul la fotbal că a început să-i placă și jocul acesta. Cînd se duce la școală în tabără, să te ții: repetă „Ca la Breaza", în echipa de dansuri... Sîmbăta și duminica merge în excursie: dealuri, păduri... Nu știm ce să ne mai facem!

Aici le-am întrerupt. Eram lămurit. Le-am rîs în nas:

— Ce tot spuneți? Și eu care credeam că într-adevăr ați pățit cine știe ce necaz! Ceea ce vi se întîmplă vouă e foarte normal pentru niște sandale! Rău ar fi fost dacă Dorel nu făcea ceea ce face! Sînteți niște sandale fără caracter!

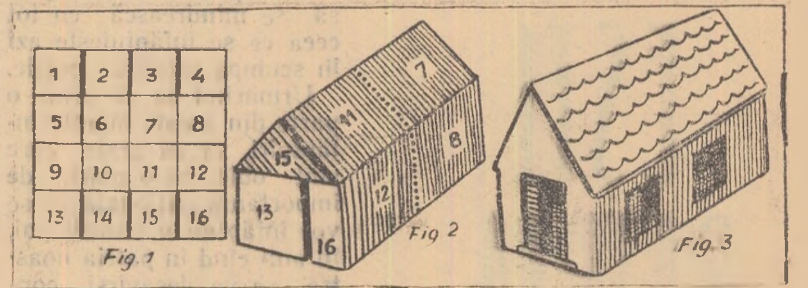
SĂ CONSTRUIM ÎMPREUNĂ

Materiale necesare:

— O coală pătrată de carton (20x20 cm.), o linie gradată și un creion, foarfece pastă albă de lipit, creioane colorate sau acuarele, bucățele de hîrtie colorată, celofan.

Se împarte coala pătrată de carton în 16 pătrate egale, după cum se indică în fig. 1. Se execută cu foarfecele tăieturile indicate în figură cu linii groase.

Se îndoaie apoi cartonul ca în fig. 2, astfel încît să se obțină o căsuță în care acoperișul este format din patratele 6, 7, 10 și 11.

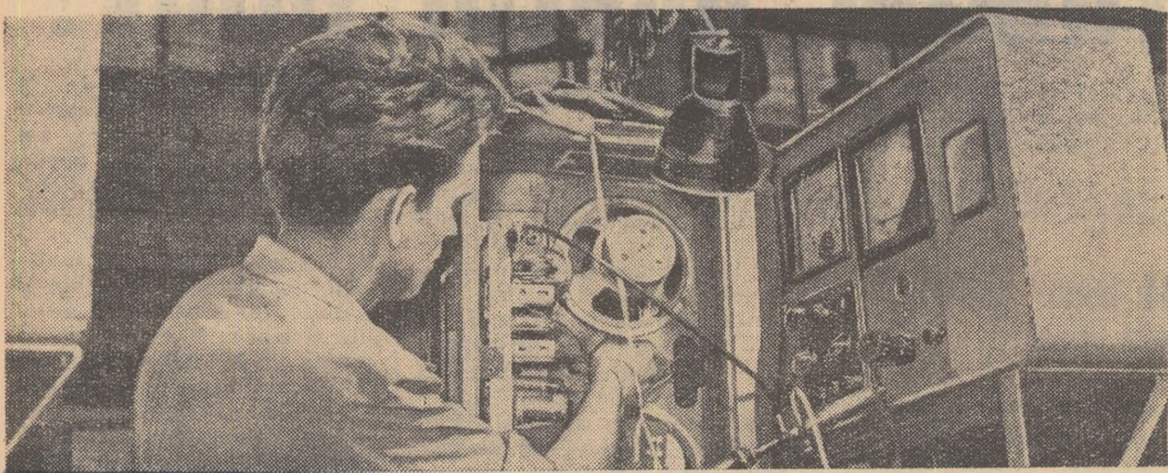

— Pereții de la capete sînt formați prin suprapunerea și lipirea împreună a patratelor 14 cu 15; 13 cu 16; 2 cu 3; 1 cu 4.

Pereții laterali sînt formați din patratele 5 cu 9 și 12 cu 8.

Căsuța astfel obținută se completează cu uși și ferestre pictate pe carton, cu acuarele sau creioane colorate. E mai frumos atunci cînd decupăm ușile și ferestrele. In locul ferestrelor e bine să se lipească celofan. Ușile nu se decupează complet, ci doar în trei părți. Pe acoperiș se lipește hîrtie argintie sau de culoarea țiglei (fig. 3).

Gîndiți-vă și la alte modele asemănătoare. Incercați să construiți macheta școlii voastre, a sediului G.A.C., a căminului cultural. Trimiteți și redacției modelele create de voi.

Aici se nasc aparatele noastre de radio

„Uzinele Electronica". Pe aceste locuri, în urmă cu 22 de ani, în 1938, concernul olandez „Philips" a clădit niște ateliere unde se montau aparate de radio. În 1948, actul revoluționar al naționalizării i-a alungat pe stăpînii olandezi și slugile lor, creîndu-se aici întreprinderea Radio-Popular, care avea să devină atît de cunoscută la noi în țară.

Anii au trecut și activitatea întreprinderii a devenit tot mai rodnică. În cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului, muncitorii, în frunte cu comuniștii, raportau că în cei 12 ani de activitate, pe poarta întreprinderii Radio-Popular, astăzi Uzinele „Electronica" au ieșit 800.000 de aparate de radio recepție de 50 de tipuri. Cu fiecare an care a trecut, în viața uzinei s-au scris date tot mai semnificative. Anul 1958: specialiștii de la „Electronica" proiectează aparatul romînesc „Opereta", urmînd apoi în anii următori aparatele de radio-recepție „Concert", „Lux", „Serenada" etc. iar de curînd „București-500", „Junior", „Hora", „Enescu" ș. a., aparatele cu transistori „Solistor", „Litoral" și „Sport".

Prin Directivele celui de-al III-lea Congres al Partidului, uzinei „Electronica" i s-au fixat sarcini de mare răspundere. Sarcini mărețe îi revin și în urma Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției. În viitor uzina va ocupa un loc important în economia națională. Pînă în anul 1965 aici se vor construi 300.000 aparate radio recepție.

În curtea uzinei se ridică o nouă hală de producție cu o suprafață de 15.000 m. p., care va fi gata pînă la sfîrșitul anului acesta.

Combinele muzicale vor constitui și în viitor o preocupare de seamă a proiectanților și constructorilor. Se vor construi diverse tipuri de combine muzicale: cu magnetofon, radio și pick-up etc.

Uzina „Electronica" este în plină dezvoltare. În anii care vin, odată cu ea, vor crește cadre noi de specialiști chiar din rîndurile voastre, ale celor care astăzi îndrăgiți electronica, electrotehnica, radiofonia. Poate că mulți dintre cei care citiți aceste rînduri veți lucra, în viitor, la uzinele „Electronica".

C. MIHAI

Sus: *Utemistul Mihăilescu Ion — reglor de radiofrecvență este unul din fruntașii uzinei „Electronica".*
Jos: *Iată cîteva din produsele uzinei „Electronica".*

DE LA FRAȚII VOȘTRI MAI MARI, UTEMIȘTII

- **În întreaga țară tineretul participă cu entuziasm la munca patriotică. Astfel, tinerii brigadieri ai muncii patriotice din satele regiunii Suceava au reușit să redea agriculturii o suprafață de 427 ha și să amenajeze pentru irigații peste 700 ha. De asemenea, au efectuat lucrări de întreținere a pășunilor și fînețelor pe o suprafață de peste 40.000 ha!**

- **Tinerii din satul Pribești, raionul Vaslui, regiunea Iași au lucrat 4 zile la construirea noului iaz, iar utemiștii din Costești au curățat și întreținut 140 ha pășune. În ultimul timp s-au efectuat în raion 150.000 ore de muncă patriotică.**

- **Peste 45.000 de tineri încadrați în 3.700 brigăzi din regiunea Constanța au realizat prin muncă patriotică, economii în valoare de 9.500.000 lei, cu 2.500.000 lei mai mult de cît prevedea angajamentul luat în cinstea Congresului partidului.**

- **În regiunea Autonomă Maghiară s-au organizat încă 651 brigăzi de producție ale tineretului. Mulți dintre tineri au devenit inovatori iar inovațiile lor aplicate pînă acum au adus economii însemnate peste plan. Mai mult de 1.200.000 lei!**

- **La Cluj, 2.000 de studenți organizați în brigăzi utemiste de muncă patriotică muncesc pe șantierele de construcții ale orașului De asemenea, de la institutele de învățămînt superior din Timișoara, Craiova și Iași au plecat numeroși studenți în gospodăriile agricole, pentru a ajuta la stringerea recoltei.**

BOABE DE AUR

Dimineață de vară. Zefirul nopții se pierde undeva la marginea lizierei de salcîmi. Soarele sărută spicele de grîu și spicele capătă dintr-o dată scîntcieri aurii. Ciocîrlia, saltă, săgeată spre ceruri, ca o prevestire a bătăliei care începe...

Combinele elegante, de culoarea argintului, intră în lanul unduios al grîului. Și spicele înfiorate de atingerea fierului își pleacă creștetul în semn de salut. Din tobele coloșilor țîșnesc primele boabe de aur. Trei combine și tot atîtea jeturi neîntrerupte de roade, care se scurg în pîntecul sacilor, ca o ploaie repede de vară. Alături — secerătorile! Seamănă în miriștea proaspătă șiruri neîntrerupte de snopi. Flăcăii brigadierului Ion Anghel stivuiesc snopii în clăi. Alții orînduiesc sacii care răsar în urma combinelor, cu îndemînare și repeziciune.

Peste cîteva ceasuri sosește la dînșii cuvîntul cantaragiului: 2000 de kilograme de grîu la hectar. Dar vestea aceasta nu miră și nu uimește pe nimeni. Ca să ajungă aici, la secerișul acesta bogat, colectiviștii din Tîrlele-Filiului, regiunea Galați, au luptat un an încheiat. Cele 360 ha. semănate cu grîu din soiuri de mare productivitate „Bărăgan 77" și „A 15" sînt rezultatul direct al acestei munci. Ca și cele 80 de hectare de orz al cărui seceriș a fost încheiat de curînd și a cărei producție s-a ridicat la 3.000 kg. la hectar. Colectiviștii din Tîrlele-Filiului au biruit încă o dată pămîntul lor nu prea rodnic, pămînt care în urmă cu vreo 10 ani, cînd era lucrat de fiecare pe bucățica lui, dădea 800—900 kg de grîu la hectar. L-au biruit și i-au smuls rod bogat. Mecanizarea principalelor lucrări agricole, îngrășămintele naturale și chimice și sămînța selecționată și-au spus cuvîntul. De aceea vestea cantaragiului nu aduce în inimi decît mîndrie. Mîndria de a vedea împlinindu-se un vis pentru care ei, oamenii, au luptat îndelung, susținut. O luptă în care imbold le-a fost marele îndemn al partidului: patriei, mai multă pîine! Un îndemn în îndeplinirea căruia miile de kilograme obținute astăzi sînt doar un început.

Și în timp ce brațele oamenilor sprijină truda uriașilor de metal, gîndul plutește spre viitor. Spre acel viitor în care roadele secerișului vor fi și mai mari iar bucuriile oamenilor și mai depline.

NICOLAE FATU

CONCURSUL „FRUMOASĂ EȘTI PATRIA MEA!"

...În anii regimului nostru democrat-popular, fața întregii noastre țări s-a schimbat. O nouă geografie economică înfăptuiește astăzi poporul muncitor condus de partid. Iar noi o învățăm cu drag pentru că e geografia mîndriei noastre. Poporul e stăpînul țării și de aceea oamenii muncii și fii lor au dreptul să se mîndrească cu tot ceea ce se înfăptuiește azi în scumpa noastră patrie.

Urmărind să vă arate o parte din aceste mărețe înfăptuiri, să vă arate care sînt obiectivele mari, de importanță națională, ce se vor înfăptui în viitorii ani, în anii cînd în patria noastră se va desăvîrși construcția socialismului, gazeta noastră a organizat concursul **„Frumoasă ești patria mea"**.

Premii

Premiul I: — Un ceas de mînă

Premiul II: — Un aparat de fotografiat

Premiul III: — O trusă-stilou-creion

Mențiuni: — 5 serviete de material plastic

— 10 abonamente pe 1 an la „Scînteia pionierului"

— 20 albume cu vederi din țară.

Se acordă un premiu special pentru UNITATEA ai cărei pionieri vor trimite cele mai multe răspunsuri. Dacă participanții au fost în majoritate băieți, unitatea va primi UN ECHIPAMENT COMPLET DE FOTBAL pentru o echipă. Dacă majoritatea participanților o vor forma fetele, unitatea va primi un ECHIPAMENT COMPLET PENTRU DOUĂ ECHIPE DE VOLEI.

Ultima serie de întrebări va apare la 18 august a.c. Răspunsurile la toate seriile se trimit o dată, pînă în ziua de 31 august a.c. data poștei.

Seria I-a

1. Țara noastră înainte o țară „eminamente agricolă" cu o industrie slab dezvoltată, este astăzi una dintre țările care fabrică și exportă numeroase produse industriale. Răspundeți-ne unde se fabrică:

a) tractoare; b) autocamioane; c) strunguri; d) instalații pentru industria petroliferă; e) locomotive Diesel-electrice; f) autobuze și troleibuze; g) aparate de radio și televiziune.

(Pentru fiecare răspuns exact se acordă **2 puncte**).

2. Care este prima regiune complet colectivizată a țării noastre și în ce an s-a terminat colectivizarea ei? **(10 puncte).**

3. Cunoașteți orașele noi ale patriei? Indicați-ne un oraș din Ardeal, unul din Moldova și altul din Dobrogea. (Pentru fiecare răspuns exact se acordă **5 puncte).**

CUPON DE PARTICIPANT Nr. 1

Sub semnul păcii și al prieteniei

Vizita lui N. S. Hrușciov în Austria

Răspunzînd invitației guvernului austriac, N. S. Hrușciov președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a făcut o vizită oficială în Austria. Vizita a început și s-a desfășurat într-o atmosferă de adevărată sărbătoare. Pe străzile parcurse de convoiul de mașini, în fața hotelului „Imperial" din Viena, unde a fost reședința înaltului oaspete, în piețe sau în fabricile pe care le-a vizitat, peste tot acolo unde s-au aflat oameni ai muncii, N. S. Hrușciov a fost întîmpinat cu vii aclamații.

Calda manifestare pe care i-au făcut-o locuitorii acestei țări constituie o dovadă a simpatiei de care se bucură înaltul lor oaspete. Știți care sînt cuvintele pe care vienezii le adaugă atunci cînd rostesc numele lui N. S. Hrușciov ? Vienezii îi spun: „Omul Păcii" ! Aceste cuvinte au o înaltă semnificație. Ele subliniază prestigiul Uniunii Sovietice și al șefului statului sovietic, prestigiul cîștigat în lumea întreagă prin politica pe care o duce Uniunea Sovietică: apărarea consecventă a păcii.

Ziarele austriace au publicat zilnic pagini întregi cu fotografii și reportaje despre convorbirile lui N. S. Hrușciov cu diverse categorii de cetățeni. O femeie s-a apropiat de tovarășul Hrușciov cînd acesta vizita braseria din „Pasajul Operei" și i-a spus: „Sînt fericită să vă salut ca pe omul păcii". Muncitorul Wisinger, de la uzina de automobile din Viena, i-a zis: „Noi muncitorii, sîntem foarte bucuroși că ați sosit la uzina noastră". In cartierul de locuințe „Hugo Breitner" din vestul Vienei, numeroși copii l-au întîmpinat cu buchete de flori și stegulețe. Din zori și pînă-n noapte străzile pe unde urma să treacă tovarășul Hrușciov erau înțesate de oameni care-l așteptau să-l salute.

Duminică, înaltul oaspete, care a fost însoțit în călătoria sa în Austria de cancelarul federal J. Raab, a vizitat fostul lagăr de concentrare hitlerist de la Mauthausen. Zidurile groase, sîrma ghimpată străbătută de curent electric, camerele de tortură, crematoriul amintesc de bestialitățile hitleriștilor care au ucis aici aproape 123.000 de oameni. N. S. Hrușciov a depus o coroană de flori la monumentul înălțat în memoria cetățenilor sovietici care au organizat în rîndul deținuților un comitet internațional, au organizat evadarea în masă din lagăr precum și apărarea împotriva hitleriștilor, atunci cînd aceștia se retrăgeau. Cînd tovarășul Hrușciov a spus: „Să nu uităm Mauthausen-ul", din miile de piepturi ale celor prezenți a răsunat, ca un legămînt: „Asta niciodată" !

Oamenii muncii din Austria și-au întîmpinat oaspetele cu căldură pentru că ei știu că Uniunea Sovietică a avut o mare contribuție la Tratatul de Stat, încheiat în urmă cu 5 ani, prin care Austria a devenit o țară independentă și neutră. A. Schaerf, președintele federal al Austriei, spunea în cuvîntul de salut rostit la sosirea tovarășului N. S. Hrușciov în Austria: „V-ați afirmat ca un prieten sincer al Austriei, al independenței sale, dv. personal ați contribuit în modul cel mai hotărîtor la eliberarea țării noastre de povara ocupației". Iar în cuvîntul său de răspuns, tovarășul Hrușciov a spus printre altele: „Uniunea Sovietică a sprijinit și va sprijini și pe viitor neutralitatea Austriei care are o mare importanță pentru pacea și securitatea în Europa".

Vizita tovarășului N. S. Hrușciov în Austria constituie o nouă contribuție adusă de Uniunea Sovietică la cauza păcii în lume. Uniunea Sovietică a demonstrat încă o dată că este și rămîne credincioasă politicii de coexistență pașnică între statele cu orînduiri sociale diferite. Așa cum spunea tovarășul Hrușciov în cuvîntul său rostit la uzinele de automobile din Viena, oaspeții sovietici au venit în Austria „călăuziți de interesele extinderii colaborării internaționale, ale întăririi păcii și prieteniei între popoare".

GH. ANGELESCU

Copiii E.D.O.N.-ului

Insula Cipru se află în Marea Mediterană. E acoperită de lanuri aurii de grîu și de grădini înfloritoare. Dar poporul cipriot nu este fericit. Din anul 1878 Cipru a devenit colonie engleză. Englezii i-au izgonit pe ciprioți de pe pămînturile lor fertile și și-au construit acolo aerodroamele lor. Dar ciprioții nu s-au împăcat cu această situație. Ei au luptat pentru libertate și autodeterminare.

Mici eroi necunoscuți

În ziua de 20 noiembrie 1958 populația orașului principal al Ciprului, Nikosia, a ieșit pe străzi organizînd o demonstrație grandioasă: „Afară colonialiștii !", „Libertate ! Libertate !" — stătea scris pe pancarte. Un grup de fete purta un panou cu inscripția: „Vom lupta pentru libertate !" Deodată, în fața lor apăru o patrulă engleză.

— Împrăștiați-vă ! — strigă ofițerul.

Fetele nu s-au supus. Atunci soldații au aruncat grenade cu gaze lacrimogene și au prins să le bată fără milă...

Intr-o altă zi, în orașul Famagusta, o femeie engleză a murit într-un accident. Colonialiștii au răspîndit minciuna că englezoaica ar fi fost omorîtă de ciprioți. Noaptea, colonialiștii au întreprins represiuni împotriva populației. Peste 600 de ciprioți au fost răniți și 4 uciși. Deodată, în întunericul nopții răsună un cîntec. Era atîta forță în cîntecul acela de parcă se auzea în el îndemnul către ciprioți: „Nu cedați" Soldații se aruncară spre casa din care se auzea cîntecul... Acesta a fost ultimul cîntec al fetiței de numai 12 ani, Ianula Zahariadi. Curajoasa fetiță a fost omorîtă de colonialiști.

Mulți dintre micii eroi ai acestor lupte sînt însă necunoscuți. Se povestește doar despre faptele lor curajoase.

Organizația copiilor ciprioți

Acum 7 luni pe insula Cipru a fost creată o organizație progresistă de copii. Astăzi sînt peste 4.000 de „Copii ai E.D.O.N.-ului" (E.D.O.N. înseamnă Organizația Democrată Unită a Tineretului din Cipru) În organizație se primesc băieți și fete între 10 și 16 ani. Copiii se organizează în grupe mici după locul domiciliului și-și aleg un președinte. „Copiii E. D. O. N.-ului" sînt în majoritate copii de muncitori și țărani. Aproape niciunul dintre ei nu merge la școală: taxele școlare sînt prea mari în Cipru! Fiecare instructor însă în grupa sa, îi învață pe copii să citească și să scrie, le povestește despre lupta popoarelor pentru pace și independență.

Cu ce se ocupă copiii ciprioți ? Ei ajută în muncă pe cei mai mari: ară, strîng recolta, fac reparații prin casă. Ajută și pe alți oameni săraci la munca cîmpului, la construcții de case. Dar pentru a putea să se adune, micii ciprioți sînt nevoiți să muncească timp îndelungat pe la magazine sau depozite pentru a cîștiga banii necesari închirierii unei camere. Numai în camere mici și modeste se pot aduna „Copiii E.D.O.N.-ului"...

Așa trăiesc, muncesc și luptă pentru deplina independență a patriei lor membrii noii organizații democratice de copii „Copiii E.D.O.N.-ului" din Cipru.

DE LA POL LA POL

La Moscova au avut loc tratative sovieto-indoneziene în urma cărora a fost semnat un acord în care se prevede că Uniunea Sovietică va acorda ajutor tehnic Republicii Indonezia pentru construirea unui reactor atomic experimental și pentru construirea unei instalații nucleare în scopuri de studiu. S-a căzut de asemenea de acord asupra construirii în Indonezia a unei uzine metalurgice cu o capacitate de producție de 100.000 tone de oțel pe an.

•

Africa își scutură cătușele colonialismului. După Congo și Republica Malgașă, la 1 iulie Somalia, aflată sub tutela Italiei, a devenit independentă iar Ghana, care în ultimii 3 ani a fost dominion al Marii Britanii, a devenit republică.

•

După o jumătate de an de tratative s-a ajuns la un acord privind independența insulei Cipru. Primul președinte al Republicii Cipru va fi arhiepiscopul Makarios. Acordul știrbește însă mult din drepturile Republicii Cipru deoarece Anglia și-a păstrat în această insulă 100 de mile patrate, pentru bazele sale și pentru alte instalații militare.

•

Vineri a început pe întreg teritoriul Italiei o grevă generală a muncitorilor agricoli. Peste 2.000.000 de muncitori cer mărirea salariilor și încheierea de noi contracte de muncă. În același timp sînt în pregătire și vaste acțiuni greviste a peste 1.000.000 de dijmași.

•

Criza și șomajul se accentuează pe zi ce trece în industria siderurgică a S.U.A. 1.250.000 de siderurgiști, adică o treime din numărul membrilor Sindicatului muncitorilor siderurgiști americani, vor șoma sau vor trebui să lucreze numai cîteva zile pe săptămînă.

•

Opt polițiști răniți și aproape 50 de muncitori arestați la Incion, în Coreea de Sud. Acesta este bilanțul unei noi ciocniri între muncitorii docheri din acest oraș, aflați în grevă, și polițiști.

Născuți în robie

Toată viața, micuțul și-a petrecut-o în închisoare... Așa ar trebui să încep aceste rînduri. Așa, de fapt, le-am și început. Nu se poate începe altfel pentru că faptele ce le vreau spuse mă cutremură. Sînt condițiile aspre, deosebit de crîncene pe care imperialiștii le sortesc copiilor din colonii sau din țările slab dezvoltate căzute sub dominația lor, țări în care dictatori feroci — vînduți imperialiștilor — distrug viețile oamenilor pentru a-și atinge scopurile lor nebunești, războinice. În Coreea de Sud, în Taiwan, în Japonia, în Vietnamul de Sud, mii și mii de copii mor de foame, cotrobăind după o bucată de pîine în lăzile de gunoi.

Povestea vieții acestor copii e deosebit de tragică. Oricare dintre ele e un adevărat calvar. Căci cum altfel ar putea fi numită viața micuțului despre care începusem să vorbesc la început ?

Îl cheamă Ngo Și Tan și s-a născut acum 4 ani într-o zi de noiembrie. Primul lui contact cu lumea a fost cei 4 pereți umezi ai celulei în care stătea mama lui, la închisoarea Nha Trang din Vietnamul de Sud. Petecul de cer, zărit de-obicei printre zăbrelele închisorilor, n-a putut să-i limpezească cît de cît privirile, micul Ngo n-avea cum să-l privească, celula fiind complet întunecoasă.

Toată viața sa, micuțul Ngo a petrecut-o în închisoare...

La cîteva luni după naștere, împreună cu mama sa, Ngo Și Tan a fost trimis la închisoarea Paulo Condor. Apoi, împreună cu alți zeci de patrioți, Ngo și mama sa au fost transportați în lagărul de la Phu-Loi...

Multă mizerie a îndurat acest copilaș, prin multe, prin foarte multe i-a fost dat să treacă !...

Dar ceea ce e mai dureros în toate acestea e faptul că în Vietnamul de Sud sînt sute de copii ca Ngo, care-și trăiesc copilăria în închisori.

Iată ce scrie un alt copilaș, din provincia Phu-Ian despre situația patrioților vietnamezi din Vietnamul de Sud: „Din familia noastră ei l-au arestat pe tăticu, au arestat-o pe surioara Ba, m-au arestat pe mine. Cealaltă surioară, Hai, e urmărită de poliție..."

„Călăii din închisoarea noastră au la dispoziție tot ce le trebuie: cătușe grele de 15 kg., pe care ni le pun la picioare, apă de var, pe care ne-o toarnă pe nas..."

Regimurile dictatoriale din Asia însă, sînt urîte de popoare. Unul după altul guvernele trădătoare sînt răsturnate. Și poate că nu e prea departe ziua cînd și pentru micii robi, ca Ngo Și Tan, va răsări pe cer soarele libertății. Aceasta va fi cea mai frumoasă zi din viața lor și a popoarelor lor — ziua risipirii beznei în care s-au născut, au trăit și pe care o vor alunga prin luptă.

EMIL EMANOIL

In pas cu progresul științei

Prof. univ. FLORIN CIORASCU
Director adjunct
al Institutului de Fizică Atomică
al Academiei R.P.R.

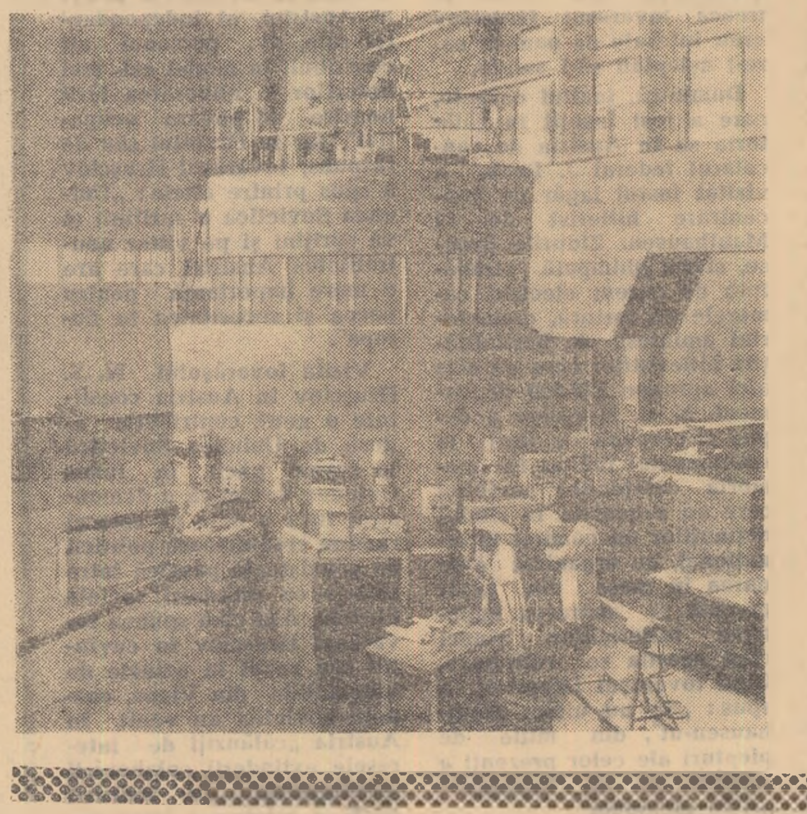
Dezbaterile celui de al III-lea Congres al P. M. R. — eveniment deosebit de important pentru întregul nostru popor și recenta „Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției" pun într-o lumină deosebită faptul că unul dintre aspectele importante ale activității noastre viitoare, îl constituie preocuparea de a menține tehnica industrială în pas cu progresul științei. După cum știți, în zilele noastre, știința face zilnic pași înainte — unii mai mari, alții mai mici. In ansamblu însă, viteza cu care se înmulțesc cunoștințele noastre asupra naturii este foarte mare. Mai devreme sau mai tirziu noile descoperiri ale științei se dovedesc capabile să fie puse direct în slujba omului pentru a-i face viața mai ușoară, mai interesantă.

Există în acest moment cîteva direcții noi în tehnică — direcții ce reies din cuceririle recente ale fizicii, și care prezintă căi noi de mare progres economic. Ele sînt arătate clar în materialele Congresului. Este vorba de aplicațiile pașnice ale **energiei atomice**, de aplicațiile **semiconductorilor** și de acelea ale **electronicii**. Toate oferă, mai ales industriei și agriculturii, mijloace de a pune în evidență, de a măsura și controla fenomene ascunse pînă de curînd posibilităților noastre de cunoaștere.

In cercetarea acestor fenomene, un rol cu totul aparte îl joacă tehnica electronică. Dezvoltată inițial pentru nevoile comunicațiilor la mari distanțe, ea s-a dovedit de neînlocuit la măsurătorile extrem de fine ale proceselor foarte rapide, specifice fizicei nucleare și fizicei semiconductorilor. Ca urmare, electronica este azi inseparabilă de aplicațiile acestor două domenii.

Mai mult, în procesul ei de dezvoltare, electronica a oferit o altă aplicație de mare valoare: mașinile de calcul electronice, capabile azi să efectueze pe secundă un volum de operații egal cu acela pe care un om îl execută la mașinile de calcul vechi, în timp de 10 zile. Aceste mașini pot face azi cele mai complicate calcule matematice, pot comanda mașini unelte care execută operații complexe, iar uneori pot comanda chiar desfășurarea unui proces tehnologic întreg dintr-o fabrică oarecare.

Iată deci, de ce ne simțim azi îndemnați să ne ocupăm cu perseverență de aceste probleme. Aplicarea lor în practică va aduce economiei noastre foloase excepționale și va ridica industria și agricultura noastră pe culmi nebănuite cu puțin timp în urmă.

Iată în fotografia alăturată o vedere a Ciclofazotronului de la Institutul de Fizică Atomică al Academiei R.P.R.

Casa care nu se teme de cutremure

Vor putea fi ferite vreodată casele noastre de furia cutremurelor?

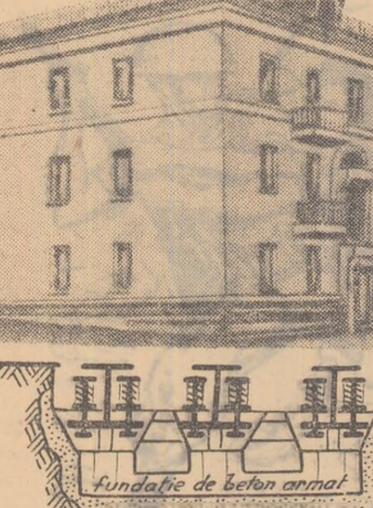
La această întrebare au dat un răspuns concret constructorii sovietici.

De curînd ei au ridicat în orașul Așhabad o clădire cu două etaje, construită din cărămidă pe o fundație specială. Chiar și în cazul celui mai puternic cutremur, această casă este ferită de prăbușire pentru că are o fundație denumită de către constructori „antiseismică" (contra cutremurelor de pămînt).

Fundația de beton armat este așezată în pămînt, în mod obișnuit. Clădirea însă nu stă pe fundație, ci este „suspendată" pe ea. Legătura între corpul casei și fundație se face cu ajutorul unui sistem de bare de oțel, sprijinite pe arcuri spirale puternice. Astfel, șocurile provocate de cutremure zguduie cu putere numai punctele de fundație, pe care sînt așezate arcurile. Clădirea însă rămîne aproape nemișcată. O reține forța de inerție, ce se naște în masa ei. Este aceeași forță datorită căreia caroseria unui automobil, suspendat pe arcuri, își păstrează mersul lin, deși roțile saltă din cauza neregularității drumului.

Fundația antiseismică micșorează de 13 mii de ori puterea șocurilor cutremurului de pămînt asupra clădirii.

F. D. ZELENIKOV
(După revista sovietică „ȘTIINȚĂ ȘI VIAȚĂ")

Desenul prezintă casa din Așhabad, construită pe o fundație antiseismică.

Locatarii acestei case nu observă, că locuiesc într-o „clădire suspendată", deoarece aspectul ei nu se deosebește cu nimic de clădirile construite pe fundații obișnuite.

Noi succese ale aeronauticii sovietice

„TU-124"

In Uniunea Sovietică s-a început fabricarea în serie a noului avion cu reacție pentru călători „TU-124".

Noul avion cu 44 de locuri are o viteză maximă de zbor de 1.000 km pe oră. In același timp, viteza de aterizare este mică, iar pentru decolare poate fi folosit un aerodrom nu prea mare.

Acest avion pentru călători, cu motoare turbo-ventilatoare, primul din lume de acest tip, va fi pus în curînd în circulație pe liniile de transport aerian.

Amănunte despre noul elicopter sovietic „MI-1"

Noul elicopter posedă o cabină confortabilă cu patru locuri, cu o bună izolație fonică. Cei trei călători și pilotul pot vorbi ușor în cursul zborului. Cabina este ventilată și încălzită.

In afară de varianta terestră, a fost realizat așa-numitul „Moskvici" amfibiu care poate **ateriza** și **ameriza**. Noul elicopter poate zbura și noaptea, în orice condiții meteorologice, în Extremul Nord și deasupra deșerturilor toride din Asia Centrală.

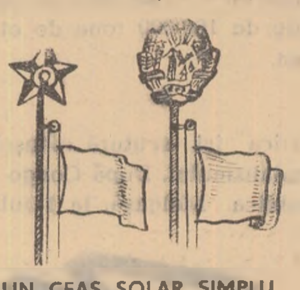
„Moskvici" nu se teme de glaciație. El poate parcurge 150.000 km. fără reparații și va putea fi utilizat și ca taxi aerian.

Construcții

pentru tabere

LUMINA IN VIRFUL CATARGULUI

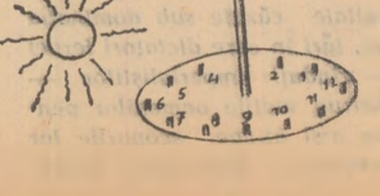
Ce-ați zice dacă în tabăra voastră, după ce steagul se coboară, s-ar aprinde o lumină roșie, vestind pe toată lumea că aici sînt pionierii? ! V-ar place, nu? Incercați să faceți această instalație singuri, căci nu e prea greu. Și iată cum: lucrați din sîrmă sau din stinghii subțiri de lemn o carcasă în formă ovală. In interiorul carcasei fixați un bec de automobil de 6 sau 12 volți. Imbrăcați carcasa cu o pînză pe care este pictată stema Republicii Populare Romîne sau o stea în cinci colțuri. Drept sursă de alimentare cu curent electric vă poate servi un acumulator de automobil. Acesta se așează la baza catargului. Tot acolo se montează și întrerupătorul.

UN CEAS SOLAR SIMPLU

Desenați un cerc cu un diametru de 1,5 metri, iar în centrul cercului înfigeți o stinghie de 2 metri lungime. Soarele, „mișcîndu-se" de la răsărit la apus, umbra stinghiei de lemn se va mișca pe cerc. In prima zi urmăriți orele pline după ceasornic și fixați punctele, în care se va afla la acele ore umbra stinghiei, însemnîndu-le pe cerc cu cifrele corespunzătoare orelor.

In zilele următoare, urmărind umbra stinghiei, veți putea ști ușor cît e ceasul; bineînțeles, dacă n-aveți pretenția să aflați cu exactitate și... minutele!

CURIOZITAȚILE LUNII IULIE

A sosit și luna lui Cuptor. De ce au numit-o oamenii așa știți cu toții. Dar de ce i s-a dat numele „iulie"? Iată de ce: pe vremea împăratului roman Iulius Caesar, *cînd a fost făcută întiia mare reformă a calendarului, în semn de cinstire, una din lunile anului a fost denumită* Iulius. *Interesant e însă ce a urmat: împăratul* August, *invidios pe favoarea înaintașului său, dorește ca una din luni să-i poarte, de asemenea, numele. Așa se face că luna următoare devine* August. *Și pentru a-l mulțumi pe deplin, reformatorii amputează lunii februarie o zi și o adaugă lunii cu numele împăratului, pentru a nu rămîne mai prejos față de luna dedicată lui Caesar. De atunci, iulie și august sînt singurele luni alăturate ale anului care au cîte 31 zile fiecare.*

Știți de unde vine numele de caniculă *dat zilelor foarte călduroase de iulie? In urmă cu vreo 3.000 de ani, Soarele răsărea în acest timp al anului din dreptul constelației* Canicula, *sau* Cîinele Mare. *Peste 12 mii de ani însă, cînd Soarele va răsări din nou în dreptul Caniculei, nu va mai fi căldura lunii iulie: întîlnirea Soarelui cu constelația respectivă se va face în timpul unei luni... de iarnă!*

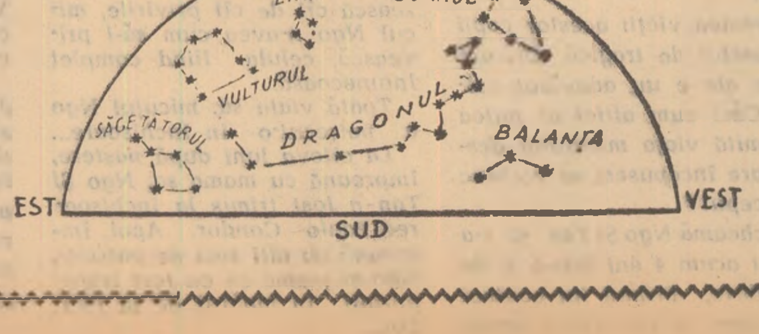
★

In această lună, planeta Jupiter, *ca o stea puternic strălucitoare, e vizibilă toată noaptea în constelația Săgetătorul (vezi desenul). Aproape întreaga noapte este vizibilă și* Saturn, *ale cărei spectaculoase inele vor putea fi văzute în întreaga lor lățime, ca și cum ar fi privite de dedesubt.*

Cu o lunetă de amator sau cu un binoclu puternic puteți privi cei patru sateliți mai mari ai lui Jupiter: Io, Europa, Ganimede *și* Calisto, *care apar ca niște puncte luminoase.*

Și-acum, încă o curiozitate: deși la începutul lunii iulie Soarele s-a aflat la apogeu (adică la cea mai mare distanță de Pămînt) noi îi simțim căldura mai mult ca în oricare altă perioadă a anului! Și aceasta numai pentru că razele Soarelui sînt, în emisfera nordică, aproape perpendiculare pe suprafața solului.

C. ION

Din munca pionierilor

A sosit vacanța. Jocul, cîntecul și voia bună răsună peste tot unde sînt copii. Toți se bucură de condițiile minunate pe care partidul nostru le-a creat. Dar, pe lingă joc și cîntec, copiii n-au uitat să continue cu insuflețire acțiunile de folos patriotic, să contribuie la infrumusețarea orașelor și satelor noastre.

Scrisori care vorbesc despre toate acestea sosesc multe la redacție. Unele ne spun despre succesele de pînă acum ale pionierilor, altele despre planurile lor de viitor. Iată-i, bunăoară, pe pionierii din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Hirlău. Ei au o mare pasiune — creșterea viermilor de mătase! Intr-o cameră spațioasă, unde strălucește curățenia, cresc, sub ingrijirea atentă a copiilor, viermii de mătase, care au și inceput să-și țeasă firele. Dar pionierii au mai participat și la alte acțiuni, obținînd rezultate cu care se mîndresc. „Intr-o singură zi, am reușit să strîngem 800 kg de fier vechi" — scrie pionierul Simionescu Paul. „După ce s-a terminat construcția căminului cultural din comună, noi pionierii am ajutat și la infrumusețarea lui".

★

Despre succesele pionierilor din comuna Ciocănești, raionul Curtea de Argeș, ne scrie pionierul Păun V. Gheorghe. „Am participat la infrumusețarea satului nostru, am săpat șanțuri în fața școlii, iar siderurgiștii hunedoreni vor primi și din partea noastră circa 3.000 kg fier vechi". Dar nu numai atît. Pe o suprafață de un hectar pionierii au ajutat la plantarea a 10.000 puieți de salcîm. Peste cîțiva ani această suprafață se va transforma intr-o adevărată perdea de protecție...

★

Și pionierii din Stolnici, raionul Costești, au obținut rezultate frumoase. Au plantat 2.700 de puieți, au ingrijit 2.374 pomi fructiferi, au ajutat gospodăriei colective la turnarea unui suport pentru puț, iar circa 30 ha de puieți au fost săpate tot de ei.

★

Colectiviștii din Tansa, raionul Negrești, regiunea Iași, primesc un ajutor prețios de la pionierii Școlii de 7 ani din comună. Ei au ajutat la plivitul și răritul a 2 ha cu sfeclă de zahăr

★

In comuna Balcani, regiunea Bacău, pionierii au amenajat de curînd un parc. Au muncit cu mult suflet pentru ca parcul lor să fie cît mai frumos. Au plantat pomi ornamentali, au săpat alei, au sădit flori și... au amenajat un bazin pentru pești.

Acestea sînt doar cîteva exemple care vorbesc despre dragostea cu care muncesc pionierii, despre hărnicia lor. Cu entuziasmul lor, cu dragostea lor pentru muncă, participă și ei alături de întregul nostru popor muncitor la dezvoltarea și infrumusețarea patriei noastre socialiste.

(După corespondentele trimise de PAUL SIMIONESCU, GHEORGHE PĂUN, MARIANA ALEXANDRU, COSTICĂ PETRILĂ și CORNELIU BĂLAIȚĂ)

Să facem cunoștință

Dragi prieteni,

Sîntem doi frați: eu, pionierul Vova, în vîrstă de 13 ani, și micul octombrist Tolea, de 9 ani. Locuim pe malul fluviului Volga, în orașul Kuibîșev. Sîntem prieteni cu copii din R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă și R.D. Germană. Corespondăm cu ei și facem schimb de mărci poștale, ilustrate.

Dorim să ne imprietenim, să corespondăm și să facem asemenea schimburi și cu voi, copiii din R.P. Romînă. In afară de limba rusă mai cunoaștem limba germană. Pentru a face cunoștință vă trimitem și o fotografie. Vă rugăm să ne scrieți pe adresa:

С. С. С. Р
город. Куибышев (обл) № 34
улица Металистов 37 ап 2
Казанским Вове и Толе.

CE SĂ FIU?

Tot mai mulți sînt pionierii care, în scrisorile trimise, ne anunță cu o îndreptățită bucurie: „Vreau, dragă redacție, să te anunț că am terminat clasa a VII-a cu note bune... Apoi vreau să-ți spun și ție despre hotărîrea mea în legătură cu profesia aleasă..."

Și toți povestesc despre vizitele pe care le-au făcut în întreprinderi, despre întîlnirile lor cu muncitori fruntași, despre sarcinile ce stau în fața muncitorilor, într-un cuvînt, despre ceea ce i-a determinat să-și îndrepte pașii spre o meserie sau alta.

Iată cîteva scrisori sosite la redacție:

MECANIC

În Dornișoara este un centru mecanic pe care de multe ori l-am vizitat impreună cu colegii mei. Vacanța din vara aceasta mi-o voi petrece aci, la acest centru, iar la toamnă voi da examen la o școală profesională din Iași. Voiam să devin mecanic de locomotivă. Aceasta era dorința mea de mic copil. Dar acum nu mai doresc să fiu mecanic de locomotivă cu aburi ci mecanic pe o locomotivă Diesel electrică. Atunci cînd voi termina școala locomotivele Diesel o să circule pe multe din liniile ferate ale patriei noastre.

MALUREANU GHEORGHE
Dornișoara
Raionul Vatra Dornei

STRUNGAR

Mi-a fost foarte greu să mă hotărăsc „ce să devin". Sînt atîtea meserii frumoase, atrăgătoare!... Acum însă, odată cu absolvirea clasei a VII-a, m-am hotărît: voi deveni strungar. E o meserie foarte grea dar și foarte frumoasă și mie îmi place. Și patria noastră are nevoie de tot felul de muncitori.

STOICA MARIN
Comuna Gheorghița
Raionul Cricov

MECANIC AUTO

La noi în curte locuiește un tovaraș inginer mecanic de la Uzinele Textile Moldova, care și-a cumpărat o motocicletă. Iubeam mașinile de mult timp. Vizitasem și fabrici și văzusem multe feluri de mașini. Dar, să văd cum se demontează, cum se montează la loc, să văd cum funcționează, nu am avut prilejul decît acum. Și vechea mea dorință de a mă face mecanic auto a devenit acum o hotărîre. Voi urma o școală profesională care să mă pregătească în acest domeniu.

VECSLER SANDU
Botoșani

„Progresul"-București— deținătoarea Cupei R. P. R.

Duminică, pe stadionul Republicii din Capitală a avut loc ultima întîlnire oficială din actualul sezon de fotbal: finala „Cupei R.P.R.". Echipele finaliste Progresul-București **și** Dinamo-Obor, **au reușit în meciurile susținute în ultimele etape ale acestei competiții să elimine din joc echipe valoroase. Finala n-a furnizat însă, așa cum se așteptau spectatorii, o întrecere pasionantă, ambele echipe jucînd confuz. Echipa Dinamo-Obor a făcut chiar numeroase greșeli atît în atac cît și în apărare.**

Mai bine pregătiți, fotbaliștii de la Progresul-București au ieșit învingători cu scorul de 2—0 reușind să cucerească astfel „Cupa R.P.R.".

Iată formația echipei Progresul-București, care a reușit să termine neînvinsă competiția dotată cu „Cupa R.P.R." la care au participat peste 2.000 echipe de fotbal de toate categoriile: portar — MINDRU; fundași — SMARANDESCU II și SOARE; stoper—CARICAȘ; mijlocași — MAIOR și IONIȚA; înaintași — OAIDA, SMARANDESCU I, PROTOPOPESCU, MAFTEUȚA și MARIN.

De peste holare

500 de atleți și atlete din 16 țări s-au întrecut pe stadionul central „V.I. Lenin" din Moscova în cadrul concursului internațional „Memorialul fraților Znamenski". Cel mai valoros rezultat a fost obținut de sportiva sovietică Ludmila Lîsenko-Sențova, care a realizat un nou record mondial în proba de 800 m. cu timpul de 2 minute 04 secunde 3/10. În cadrul acestui concurs internațional, sportiva romînă Iolanda Balaș a realizat de asemenea un frumos succes. Ea a ocupat locul I la proba de înălțime femei, trecînd ștacheta înălțată la 1,83 m.

★

Un nou record mondial în proba de înălțime bărbați a fost realizat de atletul negru John Thomas. El a sărit 2,228 m. și este al patrulea record mondial realizat de el în acest an, la această probă.

★

Într-un turneu internațional de polo, care a avut loc în orașul Magdeburg, R. D. Germană, echipa Dinamo-București a reușit să cîștige o prețioasă victorie terminînd neînvinsă acest turneu.

Primul meci

Joi, 23 iunie, echipa de fotbal a Școlii de 7 ani Măeruș s-a deplasat în satul vecin, Belin în vederea unui meci de fotbal.

Prima care a pus mingea în joc a fost echipa Belinului. După cîteva faze spectaculoase, în minutul 10 de joc, scorul a fost deschis de Șereș (Măeruș). Meciul a luat sfîrșit cu scorul 3-1, la pauză 1-0, în favoarea echipei noastre. Acum avem de susținut un meci greu cu echipa de fotbal din comuna Apața.

TANS ION
Comuna Măeruș
Raionul Codlea

INDEPLINESC CONDIȚIILE PENTRU OBȚINEREA DISTINCȚIEI PIONIEREȘTI

Rîndul trecut, dragă redacție, ți-am scris despre plantările de pomi. Azi, vreau să-ți spun titlurile unor cîntece și poezii pe care le-am învățat: „Măreț pămînt al patriei iubite", „Să fii partidului oștean", „Țara minunată", „Partidul", „Slavă eroilor Doftanei", „Patria" și multe altele.

Am învățat bine cîntecele și trebuie să-ți spunem că le cîntam nu numai la serbări sau la jocuri de tabără ci aproape în toate acțiunile noastre pionierești.

OBREJA GETA
Comuna Brusturi
Raionul Tîrgu Neamț

Acum, că am primit vacanța de vară, avem mai mult timp liber. O bună parte din acest timp îl folosim pentru organizarea unor excursii cu durata de cîteva zile, vizitarea unor întreprinderi etc. Zilele acestea unitatea noastră de pionieri a mai strîns încă 2.500 kg. fier vechi. Am hotărît ca în vacanță să ajutăm mai mult părinților noștri, lucrînd la gospodăria agricolă colectivă din comună.

STRANUTU VASILE
Comuna Talpa
Raionul Olteni

In urmă cu cîteva zile am vizitat ferma agricolă de stat din Vlădeni. Aici am avut ocazia să vedem multe lucruri despre care am învățat la școală. La o oră de cunoștințe agricole am învățat că o oaie poate da pînă la 15—16 kg. de lînă și nu ne venea să credem. Aici am văzut însă așa ceva.

Am mai văzut și vaci care dau peste 30 litri de lapte zilnic și multe alte lucruri interesante.

TUICAN VIRGIL
Comuna Vlădeni
Raionul Pitești

Poveste DESPRE GOARNĂ

Citiți această poveste la focurile de tabără

...Trăia într-un sătuc un băiat pe care-l chema Vasea. Era sau nu era cel mai sărac sătucul acela, nu se știe. Oricum, acoperișurile caselor erau făcute din paie, pe alocuri găurite, iar ferestrele erau mici, strîmbe și joase. Că era Vasea cel mai necăjit băiat sau nu, de asemenea nu se știe. Poate că mai erau pe undeva și băieți mai necăjiți ca el. Dar el era îmbrăcat într-o bluză de-a mamei, iar pantalonii peticiți și-i lega cu o sfoară de tei în loc de curea. In picioare avea niște obiele rupte și opinci stîlcite. Dar nu acesta era necazul cel mai mare. Vasea nu era niciodată sătul. Și nici acesta nu era necazul cel mai mare. De la nimeni nu auzea bietul Vasea o vorbă bună: era orfan și muncea la o moșie.

Casa moșierului se afla așezată pe o coastă de deal. Era o casă mare de tot, făcută din piatră albă, cu acoperișul vopsit. Pe coșurile casei erau niște cocoși, care se învîrteau în bătaia vîntului. În fața casei creșteau flori galbene și albastre, în iaz erau pești, dar nu la fel ca cei din rîu, ci niște pești care nu se temeau de om, plesneau din cozile lor roșii și se încălzeau la soare. Moșierul nu semăna cu alți oameni. Avea niște picioare scurte, capul îi era mic, iar burta mare cît un butoi. Și, cînd se uita Vasea la burta lui, își dădea seama de ce răbda de foame. Pîinea care încăpea în acea burtă dintr-o singură înghițitură i-ar fi ajuns lui Vasea pentru o sută de prînzuri!

Într-o zi, Vasea a păscut oile moșierului. Către seară le-a adus acasă, dar din cele ce se petreceau acolo n-a înțeles nimic. În curte erau vreo sută, poate și două sute de cai. Conacul era plin de oameni îmbrăcați în mantale militare cu panglici roșii pe șepci. Unii din ei își ascuțeau săbiile, alții cîntau la armonică, iar bucătarul fierbea mîncarea într-un cazan mare pe roți.

S-a speriat tare Vasea, dar n-a reușit să fugă. Il observase un flăcău cu părul blond și ochi albaștri. Flăcăul purta cisme cu potcoave, avea atîrnată sabia pe o parte a centurii și un pistol mare pe alta.

— Nu cumva ai vrut să fugi? rîse flăcăul. Că a fugit boierul tău o înțeleg, dar tu n-ai de ce să fugi. Vino mai bine să gustăm din mîncarea de ostaș...

Așa a început prietenia dintre Vasea și ostașul roșu, gornistul escadronului. El i-a povestit lui Vasea cum muncitorii l-au alungat pe țar și cum luptă acum împotriva moșierilor și burghezilor, apoi l-a învățat pe Vasea să cînte din goarnă.

Dar scurtă e odihna ostașului. Gornistul l-a sărutat pe Vasea și i-a dăruit goarna. El își luase o altă goarnă de la comandant.

— Cînd vei voi să afli dacă mai trăiesc sau m-a doborît vreun glonț dușman, să cînți din goarna asta în zori. Vei auzi răspunsul meu. De nu-l vei auzi, înseamnă că nu ne este sortit să ne mai vedem.

Spuse toate acestea, sări pe cal și dădu semnalul.

Escadronul porni în galop să-l bată pe dușman.

În fiecare dimineață, cînd se crăpa de ziuă Vasea alerga pe poiana udă de rouă și cînta semnalul din goarnă. Iar cînd sunetul ei zbura dincolo de rîu, prin cîmp, peste pădure și amuțea acolo, Vasea asculta răspunsul prietenului său. Dar într-o zi gornistul nu răspunse. Pe Vasea îl cuprinse frica. Voia să creadă că poate gornistul și-a scăpat cumva goarna din mînă și de aceea nu-i răspunde. Numai că știa Vasea că așa ceva nu se întîmplă: se vede că l-a răpus glonțul sau l-a doborît sabia dușmanului. Se așeză băiatul pe pămînt și plînse cum nu mai plînsese niciodată. Apoi își șterse lacrimile și porni în fugă în partea de unde auzea mai înainte răspunsul.

Alergă cît alergă, apoi nu mai putu. Nu-l mai ascultau picioarele. Căzu jos.

„Poate că prietenul meu e doar rănit — gîndea Vasea. Poate că nu are cine să-i lege rana? Trebuie să mă grăbesc, dar nu mai am putere".

Îl necăjiră mult gîndurile acestea. Ridică goarna și cîntă semnalul. Deodată Vasea simți cum îi revin puterile, se simți de parcă nu ar fi alergat deloc.

Veni seara, apoi noaptea cu stele. Vasea alerga mereu. Cînd obosea cînta din goarnă și alerga din nou.

În zori de ziuă, Vasea zări o movilă călcată de cai mulți. Deasupra ei rotea un corb. Lui Vasea i se opri răsuflarea. In fața lui zăcea în iarbă prietenul.

Vasea îl îmbrățișă, îi sărută fruntea rece, apoi se ridică și se uită în jur. Scump plătiseră dușmanii pentru moartea viteazului luptător roșu: vreo zece din ei fuseseră doborîți de sabia lui ascuțită.

Soarele era sus și lumina poienile verzi și pădurile albastre depărtate. Vîntul zbura deasupra movilei și legăna firele de iarbă. Vasea ridică goarna spre cer să cînte răzbunarea.

A cîntat cît a cîntat Vasea din goarnă, cînd i se păru deodată că au tresărit pădurile care se vedeau de pe movilă, că s-au ridicat valuri. Venea cineva prin păduri, prin lacuri și prin rîuri. Se grăbea cineva să vină la chemarea goarnei. In curînd el văzu că spre movilă vin din toate părțile băieți și fete, unii mai mici, alții mai mari, unii cu opinci, alții cu picioarele goale, hainele erau rupte pe ei ca și ale lui Vasea.

— Pentru ce ne cheamă goarna de ostaș? — au întrebat ei toți deodată, de parcă a tunat cerul albastru.

Vasea numai cu ochii le-a arătat vîrful movilei.

A ieșit atunci mai în față un băiețel cu ochii senini, și-a desfăcut șorțul murdar de păcură, l-a aruncat pe iarbă și a spus:

— Copii, goarna ne-a chemat în ajutorul părinților noștri... Vă învoiți să pornim la luptă?

— Ne învoim! — strigă o fetiță slăbuță.

— Ne învoim! — strigă un băiat cu ochi negri, îmbrăcat într-o hăinuță arsă de soare.

— Ne învoim! — tună tot cerul.

— Atunci, sună adunarea!

Vasea sună, apoi se miră și mai mult. Pe piepturile fiecăruia din ei se iviră benzi de cartușe, iar pe capete șepci cu stele roșii. Dar minunea nu s-a isprăvit cu asta. Toți cei ce erau acolo au simțit deodată că strîng în mîini cîte o sabie.

Mai sună o dată Vasea și fiecare din ei se pomeni pe cîte un cal, unii erau pe cai negri, alții pe cai roibi sau suri... Caii băteau nerăbdători cu copitele în pămînt. Se stîrni vînt și începu să joace în coamele lor. Săbiile scînteiară mai tare ca fulgerul; chiar și soarele se întunecă în fața strălucirii lor...

...Goarna ostășească suna, vuia pămîntul sub copitele cailor. Pornise oastea tînără să-l prindă pe dușman. Și l-a prins. Dușmanul era crunt și puternic. Mulți băieți și fete au căzut în lupta aceea. Numai că nu multă vreme li s-a împotrivit banda albilor: i-au doborît cu săbiile. N-au apucat să-i doboare doar pe cei ce au murit de frică.

Dar noi bătălii o așteptau pe tînăra oaste. Mulți dușmani erau pe atunci pe pămîntul patriei noastre. Erau, dar nu mai sînt.

*

Fie că trece pe stradă un detașament de pionieri, fie că se deschide o tabără în marginea pădurii — sună goarnele. Sunetul lor curat, liniștit, se ridică în chip de păsări argintii spre cer și zboară deasupra pădurilor albastre, deasupra lanurilor aurii de grîne, deasupra marilor orașe și a micilor sate. Goarnele vestesc o viață pașnică. Și cîte goarne din acestea sînt! Poate că o sută de mii, poate că și mai multe. Sînt goarne pionierești. Una din ele este tocmai aceea care a fost goarna escadronului. Dar cărui detașament îi aparține ea astăzi, nu se știe. Se știe numai că puterea goarnei ostășești fermecate au dobîndit-o toate goarnele pionierești. Și de va fi vreodată în primejdie pămîntul nostru drag, va suna din nou goarna cu chemarea ei și-i va duce pe băieți și fete în ajutorul părinților lor.

A. MITEAEV
(După „Pionierskaia Pravda")

Dimineața-n tabără

**Suiș de soare
Pe creasta norilor,
Din zare-n zare
Bea apa zorilor.**

**Pieziș brăzdează
Tăișul razelor,
Și scinteiază
Din vîrful brazilor.**

**Glas de alamă
Răsună-n zare;
Goarna ne cheamă
La-nviorare.**

**Răsar din corturi
Cravate roșii.
In sat, devale,
Cîntă cocoșii...**

M. CĂLIN

MATINEE PENTRU COPII

(10 IULIE — ORA 10 DIMINEAȚA)

Cinematograful TIMPURI NOI (B-dul 6 Martie nr. 18): America aplaudă baletul sovietic — Coțuri pitorești din Hanoi — Aventurile lui Pinochio.

Cinematograful MIHAIL EMINESCU (Str. Eminescu nr. 127): Ali Baba și cei 40 de hoți — In grădina zoologică — Munții care cîntă — Micuța Ana — Pionieria, nr. 1/1960.

Cinematograful UNIREA (B-dul 1 Mai nr. 143): Amigo — Mică reprezentație.

Cinematograful ALEXANDRU POPOV (Calea Griviței nr. 137): O călătorie în țări nemaipomenite. — De ce a plecat pisoiul — Pinguin împărat — Iepurele nu vrea să învețe.

Cinematograful MAXIM GORKI (Calea Victoriei nr. 48): Desigur, Nely — E bine să ai prieteni.

Cinematograful OLGA BANCIC (Calea 13 Septembrie nr. 196): O zi la circ — Munții care cîntă — Costume de carnaval — Gîză mică — Gură-cască.

Cinematograful AUREL VLAICU (Șos. Cotroceni nr. 9): Curajosul pui de cerb — Un zbor înaripat — Fîntîna fermecată.

CINEMATOGRAFUL COPIILOR (Str. Doamnei 9) orele 10—17 zilnic: Circul — Domnul Goe — O călătorie în țări nemaipomenite — Aventurile meșterului Dregetot — Litoral 1959.

CARNAVALUL VACANȚEI

Vacanța! Prilej de bucurie, cîntec, odihnă, joc, excursii. De cîte ori soarele vestește vacanța mare, inimile pionierilor se luminează ca zilele verii. Cînd încep serbările de sfîrșit de an, fiecare pionier se simte mai mare: doar a mai crescut cu încă un an!

Vacanța aceasta le-a oferit un bun prilej de veselie pionierilor din București. Comitetul orășenesc U.T.M. împreună cu Palatul pionierilor au organizat un carnaval deosebit, intitulat grăitor: „Carnavalul vacanței". Ziua de 3 iulie a chemat 5000 de pionieri la acest carnaval. Din toate unghiurile orașului au început să fluture cravatele roșii ale celor care se îndreptau spre Palat. Mulți dintre pionieri însă, nu erau îmbrăcați în obișnuitele costume de sărbătoare. Uite-i: unii seamănă cu fluturii, alții cu bondarii; unii sînt cazaci, alții ofițeri de cavalerie; unii clovni, alții artiști de circ. Dar pionierele? Albinițe, balerine, muscelence în costume naționale, scufițe roșii, indiene, colhoznice din Uzbekistan... O panoramă de culori mișcătoare, vii.

In vîrtejul jocului, toate aceste costume și culori creau imaginea unei veselii robuste, a unor copii încrezători în ziua de mîine. Carnavalul s-a desfășurat vioi ca însăși explozia de bucurie a vacanței, în aer liber.

Echipa de dansuri a Palatului a dat reprezentații cu două jocuri naționale: unul oltenesc (alunelul) și altul bănățean.

In timp ce afară pionierii erau cuprinși în vîrtejul dansului, în unele săli se desfășurau concursurile de ghicitori, poezie, cîntec.

Multe ghicitori mai sînt pe lume, dar pionierii participanți parcă le-ar fi știut pe toate. Ghiciți, desigur, ce premii li s-au dat: pungușe cu bomboane. Dar, fiind vorba de un concurs de ghicitori, încercați să ghiciți și cîte premii s-au „decernat"... E mai greu: 40.

La fel de vesel s-au petrecut lucrurile și cu celelalte concursuri. Mulți participanți, mulți cîștigători.

Dar, la un moment dat, orchestra s-a oprit și pe scenă au apărut binecunoscuții artiști comici, îndrăgiți de copii: Radu Zaharescu și Horia Șerbănescu. Primiți cu o furtună de aplauze, ei au ținut să-și depene în fața pionierilor unele amintiri hazlii de pe vremea cînd erau școlari și colegi de bancă.

Mai pe urmă, pionierii l-au aplaudat pe N. Stroe, artist emerit al R.P.R., și i-au oferit un buchet de flori Silviei Chicoș, pe care au avut prilejul s-o asculte cîntind. Ce cîntece să le fi cîntat ea pionierilor? Unul de vacanță, bineînțeles, și veselul „Cîntec al atlasului".

Parada costumelor a fost un moment important și tare dificil pentru juriu. Cui să i se atribuie premiul I? Toate costumele merită laude. Scufița roșie (Stănescu Rodica, școala 171), indiana (Taxieru Rodica, din clasa a VI-a școala 118), Ceapaev (Sergiu Popa), grațioasa florăreasă (Cojocaru Maria, clasa a V-a D, școala 156), albinițele și fluturașii trec cu zborul imaginar, în paradă. Deasupra tuturora se înalță o rachetă interplanetară. Rochița albăstruie, cu stele sclipitoare, închipuie cerul senin, iar coiful în formă de rachetă simbolizează avîntul omului în Univers, forța lui creatoare. Așa era costumată Adam Georgeta.

Cînd a început să se cînte marșul de plecare, pionierii au adresat încă o dată un salut voios vacanței de vară.

Secera lunii lucea printre frunzele copacilor. Era noapte. Ceapaev și-a lăsat sabia, racheta s-a dus printre stele, fluturii și albinele în grădina lor.

Vacanța a început vesel. Pionierii se bucură de vacanță!

GH. D. VASILE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.